

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE॥अध्याय ३॥EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

माते बगर आनीक खंय । दिसतलो कळवळो असो मायेचो ॥६९॥ पवित्र आवयगेर जल्म मेळचो । भाग्याचो हो प्रसाद देवाचो । जल्मा वेळार तिणें सोंशिल्ल्या कश्टांचो । नासता भुरग्याक गंध पसून ॥७०॥ आसूं, ह्या अर्थाचें आनीक वचन । सांगतां तुमकां श्रोतेजन । आयकात तुमी दिवन ध्यान । बोल ते प्रत्यक्ष श्रीसाईंचे ॥७१॥ वर्स एकुणीसशें सोळांत । जालो सरकारी नोकरेंतल्यान निवृत्त । जाली पॅन्शनाक सुरवात । आयली वारी शिरडीची ॥७२॥ गुरुपुनवेचो तो दीस एक । भक्त मेळ्ळे गुरुपुजेक । अण्णा विनंती करीत बाबांक । केली शिफारस ती आयकात ॥७३॥ अण्णांक म्हजो कळवळो आदर । काकुळटेक येत बाबां मुखार । हांच्या वाडट्या संवसारा खातीर । करची कृपा म्हणून थोडी तरी ॥७४॥ कितेंय तरी वेवस्था करात । हांकां कसलीय नोकरी दियात । पॅन्शनान तांचें कशें भागत । घालयात हुसको अण्णांचो ॥७५॥ “मेळटली हाका नोकरी बरी । करची आतां म्हजी चाकरी । सुखी जातलो संवसारी” । दिली जाप श्रीसाईंनी ॥७६॥ “ताटां हाचीं भरल्यांत सदांच । रितीं जावचींना केन्नाच । भावार्थ दवरल्यार म्हजेर सदांच । सोंपतलीं संकश्टां कायमचीं ॥७७॥ कितें केल्यार कितें जालें । लोक म्हणटात तांकां पिशें लागलें । धर्म आचरण जांणी सोडलें । तांकांच पयलीं जाय सोडूंक ॥७८॥ मुखार आयल्यार कुशीक सरचें । महाभयंकर तांकां मानचें । तांचे सावळेकूय न्हय रावचें । सोंसचे पडल्यार कश्ट पसून ॥७९॥ आचारहीण शीलभ्रश्ट । विचारहीण कर्मनश्ट । पळयना जो इश्टअनिश्ट । कल्याण ताचें जायत कशें ॥८०॥ आपलेपण नासतना खास । येनात लागीं कोणूच । सुणें दुकर जावं मूस । धांवडावन कोणाक घालचें न्हय ॥८१॥ हांगाच्यान मुखार भक्तीभावान । सेवा म्हजी करून । देवाधिदेवाक दया येवन । मेळटलें पुण्य अक्षय ॥८२॥ मागीर ही पुजा करची कशी । हांव कोण, कसो वळखुचो विस्वाशीं । साईंचो तो देह विनाशी । ब्रह्म अविनाशी भोव

१. चिंचणीकर.

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE॥श्रीसाईसच्चरीत॥EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

